

KRİZİN YÜKÜNÜ BAŞKANLIKLA İŞÇİ SINIFINA YIKMAK

Aydınlık Gazetesi, 28 Ocak 2017

Yıldırım Koç

TBMM'nin yetkilerini büyük ölçüde ortadan kaldıran ve Cumhurbaşkanı'na çok geniş yetkiler veren bir düzenleme referanduma sunuluyor.

Vatan savaşının verildiği bir dönemde cumhurbaşkanına çok büyük yetkiler veren ve Meclis'i sembolik duruma sokan düzenleme milleti kampıplaştıracak ve milli direnişe büyük zarar verecektir.

Peki, böyle bir yola niçin gidiliyor?

Ben insanların genel olarak akıllı olduğunu, attıkları adımların kendilerine göre bir mantığı ve gerekçesinin bulunduğunu varsayarım.

R.T.Erdoğan'ın bu konudaki ısrarının da mutlaka kendisine göre mantıklı gerekçeleri vardır.

Bu gerekçelerden birinin, derinleşmekte olan ekonomik krizin yükünü işçi sınıfının omuzlarına yüklemekle bağlantılı olduğunu düşünüyorum.

1978-1983 KRİZİNDE SERMAYENİN POLİTİKASI

1978-1983 döneminde derin bir ekonomik kriz yaşandı. 1978-1980 döneminde işçi ve memur eylemleri ve hatta çatışmalar yoğunlaştı. Süleyman Demirel'in azınlık hükümeti 24 Ocak 1980 kararlarını ilan ederek, ihracata dönük sanayileşmeyi benimseyen ve işgücü maliyetlerinin düşürülmesini temel alan bir strateji değişikliğine gitti. Ancak 24 Ocak sonrasında eylemler daha da artınca, Süleyman Demirel 1980 yılı Ağustos ayında ücretlere ilişkin politikasını değiştirdi. 1980 Ağustos'unda kamu kesiminde imzalanan toplu iş sözleşmelerinde verilen zamlar, 1964 yılından itibaren yapılan toplu iş sözleşmelerinin hepsinden daha iyiydi.

12 Eylül darbesi, ABD üslerinin yeniden açılmasının yanı sıra, Süleyman Demirel'in yapmadığını yapmak için yapıldı. Kenan Evren anılarında şunları söylüyordu: "Eğer 24 Ocak kararları denen kararların arkasından 12 Eylül dönemi gelmemiş olsaydı, o tedbirlerin fiyasko ile sonuçlanacağından hiç şüphem yoktu. Böyle sıkı bir askeri rejim sayesinde o tedbirler meyvesini vermiştir." (Milliyet, 7.1.1991).

GÜNÜMÜZDEKİ KRİZDE İŞÇİYİ BASTIRMANIN YOLU

Giderek derinleşmekte olan ekonomik kriz, Türkiye tarihinin en kapsamlı, en tahripkar krizi olacaktır. Bu krizden öncelikli olarak etkilenecek olan, işçisi, memuru, sözleşmeli personeli, geçici personeliyle nüfusumuzun yüzde 70'inden fazlasını oluşturan işçi sınıfımızdır. Emekliler ve işsizler de bu büyük krizden derinden etkilenecek.

18 Ocak günü Birleşik Metal'in Asil Çelik grevi ertelendi. 20 Ocak günü de Birleşik Metal'de örgütlü 2200 işçinin grevi, ertelenerek yasaklandı. Ancak işçiler ve sendika direnince, iyi bir toplu iş sözleşmesi imzalandı.

Önümüzdeki aylarda yüzbinlerce özel sektör ve kamu sektörü işçisinin toplu sözleşme görüşmeleri var. Memurların ve sözleşmeli personelin 2018 ve 2019 ücret zamları da bu yıl Ağustos ayında belirlenecek.

Enflasyon oranı yükseliyor. Bu yıl için yüzde 8 zam almış olan asgari ücretlilerin satınalma güçleri hızla eriyecek.

Hayat işçi sınıfını hareketlendirecek; tedbirli ve akıllı insanlarımız, tüm kolaycı ve ucuz yöntemler tükendiğinde, hayatın zorlamasıyla mücadeleye başvuracak.

Bu insanların bir askeri darbenin baskıcı yönetimiyle susturulabilmesi mümkün değil; Türkiye'nin gündeminde askeri darbeler yok.

O zaman, sermayedar sınıf için tek çare, Meclis'in devre dışı bırakıldığı koşullarda, çok geniş yetkileri bulunan ve bunları kolaylıkla kullanan bir Cumhurbaşkanıdır.

Kıdem tazminatının ortadan kaldırılması, taşeron işçilerinin köleliğinin sürdürülmesi, işten atılan veya ücretini alamayan işçilerin eylemlerinin engellenebilmesi ancak böyle mümkün olabilecektir.

Daha doğrusu, mümkün olup olmadığı tartışma konusu. Ancak bu yolun deneneceğini sanıyorum.